

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Doping**
Leden van de kamer (kamervoorzitter) : mr. drs. M.A. Fierstra
(lid) : mr. J.E. Brands
(lid) : mr. M.J. Maessen
(juridisch secretaris) : mr. K. Meijer
Zaaknummer : B 2016004/2016-11-02
Tuchtzaaknummer: T2016009/2016-11-03

In de zaak van:

1. Betrokkene in hoger beroep

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Krachtsport en Fitnessbond
Registratienummer sportbond :

2. Aangever in eerste aanleg

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Krachtsport en Fitnessbond
Gevestigd te :
Vertegenwoordigd door :

3. In aanmerking nemende dat

- op 29 augustus 2016 is door de Koninklijke Nederlandse Krachtsport en Fitnessbond (hierna: KNKF) bij aangifteformulier gedateerd 19 augustus 2016, tegen betrokkene aangifte gedaan als hierna vermeld;
- de behandeling in eerste aanleg heeft plaatsgevonden door de dopingkamer van de tuchtcommissie die op 10 november 2016 uitspraak (hierna: de uitspraak) heeft gedaan, waarbij bewezen is verklaard dat betrokkene de in de aangifte genoemde overtreding heeft begaan. Aan betrokkene is met toepassing van artikel 37 lid 1 van het Dopingreglement de straf van uitsluiting voor een periode van 4 jaar opgelegd, die, in verband met de ordemaatregel van de KNKF van 19 juni 2016, afloopt op 19 juni 2020. Betrokkene is voorts in de kosten verbonden aan de behandeling van de zaak veroordeeld;
- de uitspraak is verzonden op 21 november 2016;
- bij beroepschrift van 13 december 2016, ontvangen op 19 december 2016, heeft betrokkene beroep aangetekend tegen de uitspraak;
- de Dopingautoriteit heeft een memorie gedateerd 13 januari 2017, ingediend;

- betrokkene op 19 januari 2017 per e-mail heeft laten weten de zaak schriftelijk te willen afdoen en dus geen prijs te stellen op een mondelinge behandeling;
- betrokkene in genoemde e-mail van 19 januari 2017 de gronden van het beroep heeft aangevuld;
- van de KNKF binnen de daarvoor gestelde termijn geen conclusie is ontvangen;
- de commissie van beroep de zaak schriftelijk heeft behandeld.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak in eerste aanleg:**

De KNKF heeft van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op 22 mei 2016 is er bij betrokkene een dopingcontrole uitgevoerd tijdens, althans in het kader van het N.K. Powerlifting Masters en Junioren, gehouden te Het analyserapport van het dopingcontrolelaboratorium vermeldt dat bij analyse van het A-deel van het urinemonster van betrokkene met nummer 6201657 de stof 3-hydroxystanozolol glucoronide (gerelateerd aan stanozolol) is aangetroffen. De aangetroffen stof komt voor op de Dopinglijst 2016 behorende bij het Dopingreglement van het Instituut Sportrechtspraak. De aanwezigheid hiervan vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

De KNKF heeft de tuchtcommissie verzocht de betrokkene in de kosten van de procedure te veroordelen.

5. **Gelet op:**

- de processtukken in eerste aanleg;
- het beroepschrift van betrokkene en de aanvulling daarop;
- de conclusie van de Dopingautoriteit.

6. **Uitspraak commissie van beroep:**

- verklaart zich bevoegd om van het beroep kennis te nemen;
- verklaart bewezen dat betrokkene de onder 4. vermelde overtreding heeft begaan;
- besluit daarvoor op te leggen de straf als vermeld onder 7 en veroordeelt betrokkene in de kosten als vermeld in punt 8.

7. **Strafoplegging:**

De commissie van beroep legt gelet op artikel 37 lid 1 van het Dopingreglement aan betrokkene de straf op van uitsluiting voor een periode van 4 jaar. Op grond van het bepaalde in artikel 51 lid 1 van het Dopingreglement vangt deze periode aan op de datum van uitspraak in eerste aanleg. Op grond van het bepaalde in artikel 51 lid 5 van het Dopingreglement wordt hierop de periode van uitsluiting op grond van de door de KNKF opgelegde ordemaatregel (van 19 juni 2016) in mindering gebracht. De periode van uitsluiting loopt derhalve af op 19 juni 2020.

8. **Kostenveroordeling:**

De commissie van beroep bevestigt de uitspraak van de tuchtcommissie met betrekking tot de kostenveroordeling in eerste aanleg en bepaalt dat de kosten die zijn verbonden aan de behandeling van de zaak in hoger beroep, zijnde € 407,50, eveneens ten laste van betrokkene worden gebracht. Laatstgenoemd bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door de betrokkene aan de KNKF te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Tuchtreglement van het Instituut Sportrechtspraak.

9. De commissie van beroep motiveert haar uitspraak aldus:

9.1. De bevoegdheid, ontvankelijkheid en schriftelijke afdoening

- 9.1.1 Betrokkene was ten tijde van de overtreding bij de KNKF als lid geregistreerd en krachtens de statuten onderworpen aan de tuchtrechtspraak van de KNKF, die bij overeenkomst is opgedragen aan het Instituut Sportrechtspraak.
- 9.1.2 Betrokkene heeft tijdig, dat wil zeggen binnen de in artikel 63 lid 1 van het Dopingreglement vermelde termijn, beroep aangetekend tegen de uitspraak van de tuchtcommissie.
- 9.1.3 Betrokkene heeft expliciet medegedeeld geen prijs te stellen op een mondelinge behandeling. De commissie van beroep is voorts van oordeel dat het dossier voldoende informatie bevat om de zaak schriftelijk af te doen.

9.2. De bewezenverklaring van de overtreding

- 9.2.1 Het beroep richt zich niet tegen de bewezenverklaring van de overtreding.
- 9.2.2 De commissie van beroep is van oordeel dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan de overtreding waarvan aangifte is gedaan.
- 9.2.3 Betrokkene heeft op 22 mei 2016 deelgenomen aan het ingehouden Nederlands Kampioenschap Powerlifting Masters en Junioren en is door de dienstdoende dopingcontroleofficial van de Dopingautoriteit ingeloot om een dopingcontrole te ondergaan. In het A-deel van het binnen wedstrijdverband verzamelde urinemonster van betrokkene met nummer is de stof 3-hydroxystanozolol glucoronide (gerelateerd aan stanozolol) aangetroffen.
- 9.2.4 Dit is een niet-specifieke stof, waarvoor geen grenswaarde geldt.
- 9.2.5 Betrokkene heeft geen gebruik gemaakt van zijn recht op analyse van het B-monster. Daarmee is de uitslag van het A-monster definitief geworden en staat de aanwezigheid van de aangetroffen verboden stof vast.
- 9.2.6 De positieve uitslag van het urinemonster vormt zodoende een betrouwbaar en onomstotelijk bewijs van een door betrokkene begane overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

9.3 De strafmaat

- 9.3.1 Aangezien overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement is bewezen, moet worden besloten over de op te leggen sanctie. Artikel 37 lid 1 sub a van het Dopingreglement bepaalt dat de op te leggen straf bij overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement, ingeval van een eerste overtreding die verband houdt met een niet-specifieke stof een periode van uitsluiting vier jaar is, tenzij betrokkene kan aantonen dat bij het begaan van de dopingovertreding van zijn kant geen sprake was van opzet.
- 9.3.2 De aangetroffen verboden stof 3-hydroxystanozolol glucoronide (gerelateerd aan stanozolol) is een niet-specifieke stof volgens de Dopinglijst 2016.
- 9.3.3 Voor beoordeling van de vraag of er sprake was van opzet aan de zijde van betrokkene, dient betrokkene aan te tonen hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam terecht is gekomen.
- 9.3.4 Het toetsingskader voor de beoordeling of er geen sprake is van aanmerkelijke schuld of nalatigheid van betrokkene is bepaald in artikel 33 lid 2 van het Dopingreglement. Blijkens dit artikel dient het door een lid, dat wordt beschuldigd van een dopingovertreding, aangedragen bewijs te worden gewogen op basis van een afweging van waarschijnlijkheid.
- 9.3.5 Betrokkene erkent niet te kunnen aantonen hoe de aangetroffen verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen. Betrokkene verwijst wel naar andere gevallen, maar die verwijzing is slechts in algemene termen geformuleerd. Betrokkene werpt de mogelijkheid op dat de verboden stof in het lichaam zou zijn gekomen door het eten van vervuild vlees. Betrokkene stelt daartoe dat uit een gesprek met een bij hem bekende slager naar voren is gekomen, dat supermarkten zoals de Albert Heijn en Jumbo hun inkopen doen bij een Belgische vleeshandelaar, zijnde, die al eerder betrokken zou zijn geweest bij gesjoemel met vlees. Betrokkene zou naar zijn zeggen regelmatig vlees (biefstuk) bij Albert Heijn en Jumbo kopen en daarmee mogelijk onbewust de verboden stof tot zich hebben gekregen. Ter aanvulling daarop stelt betrokkene in zijn e-mail van 19 januari 2016, dat hij op Facebook een

filmpje heeft gezien van een met anabolen voor consumptie gefokte koe uit België. Hij meent dat het er daarom voor moet worden gehouden dat de verboden stof in het vlees zat, dat hij veel eet en dat zodoende de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen. Betrokkene vraagt de commissie van beroep of er niet een (Europees) onderzoek kan worden ingesteld naar (vervuild) vlees in supermarkten.

- 9.3.6 De commissie van beroep stelt vast dat betrokkene slechts heeft gewezen op de mogelijkheid dat de verboden stof in zijn lichaam is gekomen door het eten van vervuild vlees. Betrokkene onderkent zelf dat hij geen (enkel) bewijs daarvan levert. Dat klopt. De stelling van betrokkene wordt namelijk op geen enkele wijze onderbouwd, laat staan dat hij bewijs levert. Zo weigert de betreffende slager, naar zeggen van betrokkene, een verklaring af te leggen en laat betrokkene zelfs na aan te tonen dat hij vlees bij Albert Heijn en/of Jumbo heeft gekocht. Ook toont betrokkene niet aan dat het door hem van Albert Heijn en/of Jumbo gekochte vlees afkomstig is van, laat staan dat betrokkene heeft bewezen dat in het vlees vande verboden stof 3-hydroxystanozolol glucoronide (gerelateerd aan stanozolol) zit. Dat betekent dat de waarschijnlijkheid van de door betrokkene verstrekte verklaring hoe de verboden stof in zijn lichaam is terecht gekomen niet kan worden vastgesteld. Aan de eis die wordt gesteld aan de verklaring om in aanmerking te worden genomen als bewijs dat van de zijde van betrokkene geen sprake is geweest van opzet, is aldus niet voldaan.
- 9.3.7 Aangezien betrokkene niet eens een begin van bewijs heeft aangeleverd, ziet de commissie van beroep ook geen aanleiding voor nader (Europees) onderzoek zoals door betrokkene verzocht.
- 9.3.8 De commissie van beroep komt tot de conclusie dat betrokkene niet heeft aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen. Betrokkene heeft geen andere bijzondere feiten of omstandigheden aangevoerd die het vermoeden van opzet, dat geldt op grond van artikel 37 lid 1 van het Dopingreglement, zou kunnen wegnemen. De commissie van beroep concludeert dat betrokkene er niet in is geslaagd aan te tonen dat van zijn kant geen sprake was van opzet. Dit betekent dat op grond van artikel 37 lid 1 sub a van het Dopingreglement de periode van uitsluiting in beginsel vier jaar bedraagt.
- 9.3.9 De uitsluitingsperiode van vier jaar kan worden gereduceerd in situaties, als omschreven in de artikelen 44 tot en met 49 van het Dopingreglement.
- 9.3.10 De commissie van beroep stelt vast dat geen van de in de artikelen 46 tot en met 49 van het Dopingreglement bedoelde situaties zich in deze zaak voordoen.
- 9.3.11 Voor een eventuele strafreductie op basis van artikel 44 (wegens afwezigheid van schuld of nalatigheid) of 45 (afwezigheid van aanmerkelijke schuld of nalatigheid) geldt de voorwaarde dat betrokkene moet aantonen hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen. Aan deze voorwaarde heeft betrokkene zoals hiervoor overwogen niet voldaan. Betrokkene komt dus ook niet in aanmerking voor strafreductie op grond van artikel 44 of 45 van het Dopingreglement.
- 9.3.12 De commissie van beroep besluit dan ook tot een uitsluiting van betrokkene voor een periode van vier jaar.

10. Beroep in geval van een uitspraak van de Commissie van Beroep

Van de uitspraak van de Commissie van Beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland). Op dit beroep zijn de voorwaarden van het CAS van toepassing.

Nieuwegein, 2 februari 2017

mr. drs. M.A. Fierstra
(kamervoorzitter)

mr. K. Meijer
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: